

POSTANOWIENIE

Dnia 24 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Zbigniew Kapiński

w sprawie **A. S.**
w przedmiocie wyroku łącznego
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
w dniu 24 sierpnia 2023 r.,
kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie
z dnia 16 marca 2023 r., sygn. akt VII Ka 162/23,
zmieniającego wyrok łączny Sądu Rejonowego w Olsztynie
z dnia 28 grudnia 2022 r., sygn. akt II K 1760/22,

postanowił:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. (Kancelaria Adwokacka w [...]), obrońcy z urzędu A. S., kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa, 80/100 złotych), w tym 23% VAT, za sporządzenie i wniesienie kasacji;**
- 3. zwolnić skazanego A. S. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych postępowania kasacyjnego obciążając wydatkami Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Olsztynie, wyrokiem łącznym z dnia 28 grudnia 2022 roku, sygn. akt II K 1760/22, połączył wobec A. S., w pkt. I karę 1 roku i 10 miesięcy

pozbawienia wolności (II K 2046/20) i karę 3 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie (II K 2093/20), w pkt. II pozostałe rozstrzygnięcia pozostawił do odrębnego wykonania, w pkt. III umorzył postępowanie w pozostałym zakresie oraz dokonał zaliczenia okresów zatrzymania.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca skazanego.

Sąd Okręgowy w Olsztynie, po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę, zaskarżony wyrok zmienił w ten sposób, że:

1. w części wstępnej dodatkowo ustalił, że A. S. został skazany także prawomocnymi wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 15 marca 2021 r. w sprawie II K 2003/20 za czyn z art. 244 kk popełniony w dniu 1.04.2020 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

- Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 16 marca 2021 r. w sprawie II K 1974/20 za czyn z art. 209§ 1 lit a kk kk popełniony w okresie od 21.11.2019 r. do 30.09.2020 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, które to kary zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 25 czerwca 2021 w sprawie II K 482/21 i wymierzono karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;

- Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 29 września 2022 roku w sprawie II K 1205/21 za czyny z art. 279§ 1 kk w zw. z art. 64§ 1 kk , art. 13§ 1 kk w zw . z art. 279§ 1 kk w zw. z art. 64§ 1 kk, art. 281 kk w zw z art. 283 kk popełnione w dniach 27/28.12.2020 r., 28/29.12.2020 r., 5/7.01.2021 r., 9/10.01.2021 r., 11/12.01.2021 r., 14/15.01.2021 r., 15.01.2021 r., 17/18.01.2021 r., 19.01.2021 r. za które wymierzono mu odpowiednio karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

2. w pkt I na podstawie art. 85§ 1 kk ,art. 86§ 1 kk , art. 87§ 1 kk połączył orzeczone wobec skazanego przez Sąd Rejonowy w Olsztynie kary pozbawienia wolności i karę ograniczenia wolności w sprawach IIK 1974/20, IIK 2003/20 , IIK 2046/20 , IIK 2093/20, IIK 363/21 i IIK 1205/21 i orzekł wobec niego karę łączną 5 (pięć) lat pozbawienia wolności;

3. na podstawie art. 575§ 1 kpk tracą moc wyroki łączne wydane przez SR Olsztyn w sprawach IIK 482/21 i IIK 72/22;
4. w pkt IV na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres od 22.04.2021 r. do 19.09.2021 r. odbyty w sprawie IIK 482/21, okres zatrzymania w sprawie IIK 363/21 od 5.10.2020 r. do 6.10.2020 r., okres odbytej zastępczej kary w sprawie IIK 2093/20 od 18.11.2022r. do 1.01.2023r., okres zatrzymania w sprawie IIK 2046/ 20 od dnia 30.11.2020 r. do 2.12.2020 r., od dnia 12.07.2020 r. do 14.07.2020 r., w dniu 24.08.2020 r. i okres odbywania kary w sprawie IIK 2046/20 od dnia 1.01.2023 r.;
- II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy;
- III. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz r.pr. R. S. kwotę 240 zł netto oraz kwotę 55, 20 zł VAT tytułem opłaty za obronę skazanego wykonywaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
- IV. zwolnił skazanego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze

Kasację od powyższego wyroku wniósł obrońca skazanego, zarzucając mu na podstawie art. 523 § 1 k.k, art. 427 § 2 k.p.k. rażące naruszenia prawa, które miało istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 85 § 1 k.k., 86 § 1 k.k., art. 91 a kk (w brzmieniu obowiązującym do 24.06.2020r.), art. 4 § 1 k.k. oraz art. 575 § 1 k.p.k. i art. 81 ust. 1 i 2 ustawy z 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19, poprzez pominięcie przy ustalaniu kar podlegających łączeniu w wyroku łącznym, części orzeczenia - wykonanego wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Olsztynie o sygn. akt II K 72/22. W konsekwencji skazany zarzuca błędne uznanie przez Sąd Okręgowy w Olsztynie, że wszystkie kary orzeczone w/w wyrokiem łącznym zostały połączone w postępowaniu Sądu Okręgowego w Olsztynie o sygn. akt VII Ka 162/23, a tym samym wyrok w sprawie o sygn. akt II K 72/22 utracił moc.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (nie zostały uiszczone ani w całości, ani w części) w podwójnej wysokości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja wniesiona przez obrońcę skazanego A. S. okazała się oczywiście bezzasadna w rozumieniu art. 535§3 kpk.

Zgodnie z art. 523§1 kpk kasacja może być wniesiona tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 kpk lub innego rażącego naruszenia prawa, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Kasacja nie może być wniesiona tylko z powodu niewspółmierności kary. Zaś oczywista bezzasadność kasacji następuje wówczas, gdy w wyniku pobieżnej analizy postawionych w niej zarzutów nasuwa się spostrzeżenie o ich nietrafności (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 2018 r., V KK 397/17). Tego rodzaju sytuacja bez wątpienia nastąpiła w niniejszej sprawie.

Skarżący we wniesionej kasacji zarzucił bowiem Sądowi odwoławczemu rażące naruszenie przepisów art. 85§1 k.k., art. 86§1 k.k., art. 91a k.k., art. 4§1 k.k. oraz art. 575§1 k.p.k. i art. 81 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19. Analiza zarzutu kasacyjnego prowadzi do wniosku, iż zarzut ten jest tożsamy z zarzutem stawianym przez obrońcę skazanego w apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie. Skarżący po raz kolejny usiłuje wskazać, nie powołując przy tym żadnych rzeczowych argumentów, iż Sąd Okręgowy przy ustalaniu kar podlegających łączeniu pominął część kar objętych wyrokiem łącznym w sprawie o sygn. II K 72/22. Zdaniem Sądu Najwyższego sformułowany przez skarżącego zarzut ma na celu ponowienie zwykłej kontroli odwoławczej dokonanej przez Sąd Okręgowy, który na skutek wywiedzionej apelacji, częściowo ją uwzględniając, zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w Olsztynie. Należy w tym zakresie podzielić, zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, rozważania, co do zasadności zastosowania względem skazanego A. S. przepisów obowiązujących od 24 czerwca 2020 roku, jako korzystniejszych dla skazanego, przy zastosowaniu art. 4§1 k.k. Sąd Okręgowy dokonując analizy wszystkich skazań zasadnie wskazał, iż realny zbieg zgodnie z treścią art. 85§1 k.k. (obowiązującym od dnia 24 czerwca 2020 r.) tworzą przestępstwa przypisane skazanemu w sprawach o sygn. II K 1974/20, II K 2003/20, II K 2046/20, II K 2093/20, II K 363/21 i II K 1205/21. Tym samym wobec braku realnego zbiegu co do wyroku łącznego o sygn. II K 1079/21 (i objętych nim skazań)

wchodzącego w skład wyroku łącznego o sygn. II K 72/22 (na który powołuje się skarżący), nie został on objęty przedmiotowym wyrokiem łącznym, bowiem w świetle obowiązujących przepisów prawa nie spełniał określonego tym przepisem wymogu. Zasadnie zatem Sąd ten wskazał, że wyrok łączny o sygn. II K 72/22 utracił moc, bowiem jedna z dwóch kar połączona tym wyrokiem, tj. kara orzeczona w sprawie o sygn. II K 363/21 została objęta przedmiotowym wyrokiem łącznym.

Zatem wbrew twierdzeniom autora kasacji, Sąd Okręgowy w Olsztynie działając jako sąd odwoławczy dokonał w sposób prawidłowy instancyjnej kontroli zaskarżonego wyroku. Sąd ten w sposób właściwy, rzetelnie i na wystarczającym poziomie szczegółowości odniósł się do wszystkich zarzutów apelacyjnych, co wynika z treści uzasadnienia wyroku, a zatem w pełni i w sposób prawidłowy zrealizował obowiązki wynikające z przepisów art. 433 § 2 kpk i art. 457 § 3 kpk. Rezultatem tej kontroli było częściowe uwzględnienie apelacji obrońcy skazanego i zmiana wyroku Sądu Rejonowego. Jednocześnie zauważyć należy, iż w wyniku tej instancyjnej kontroli, skazany do odbycia będzie miał karę 4 lat, 2 miesięcy i 18 dni pozbawienia wolności, zamiast kary 5 lat i 20 dni pozbawienia wolności.

Z wyżej wskazanych powodów kasacja została oddalona jako oczywiście bezzasadna na podstawie art. 535 § 3 kpk.

[SOP]

[ms]